

NOUS PROGRAMES D'INTERVENCIÓ EN MEDI OBERT

BUTLLETÍ DE DIFUSIÓ DE RECERQUES

INVESBREU

Presentació

Un dels objectius del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada és el foment i la divulgació de temes d'actualitat científica en l'àmbit de la justícia i la criminologia, per a la qual cosa es serveix, entre d'altres mitjans, del butlletí *Invesbreu* de difusió de la recerca. Aquest número 69 està dedicat a presentar dues investigacions que proposen nous programes d'intervenció en el medi obert de justícia per aconseguir una major eficàcia en l'actuació de la justícia i una reintegració més positiva en la societat dels penats.

Ambdós estudis han rebut el suport econòmic del CEJFE a través de la convocatòria pública anual de beques de recerca de l'any 2014. Amb la promoció d'aquests treballs, el Centre pretén mantenir obertes les línies d'investigació i acció dirigides a introduir millores en els processos de treball dels professionals de l'àmbit de l'execució penal.

En la primera recerca, es presenta el *Pla d'Intervenció Motivacional* per a subjectes que han de realitzar un programa formatiu en matèria de violència domèstica com a mesura penal alternativa. La finalitat principal d'aquest programa motivacional és que els usuaris iniciïn el programa formatiu en condicions òptimes que augmenti l'eficàcia de la mesura. El Pla d'intervenció s'ha fonamentat en els models teòrics sobre motivació al canvi i en les tècniques terapèutiques que resulten més rellevants i eficaces, i vol ajudar als participants a identificar els aspectes positius derivats d'aquest canvi, així com les seves capacitats personals per aconseguir-lo.

La segona recerca, *Disseny i avaluació d'un programa de competències socials per a joves en la gestió positiva de conflictes*, té com a finalitat l'elaboració i la validació d'un programa de competències socials per a la resolució positiva de conflictes dirigit a joves que es troben realitzant una mesura de justícia juvenil de tasques socioeducatives o de llibertat vigilada.

El pla de treball s'ajusta a un model d'investigació avaluativa des d'una doble consideració: a) es parteix d'un concepte ampli d'avaluació, centrada tant en els processos i la realitat on es desenvolupen les activitats com en els seus resultats o efectes finals; i b) s'opta per un model d'avaluació congruent amb una orientació al desenvolupament i la millora, doncs l'objectiu més important no és només demostrar resultats concrets sinó perfeccionar, millorar la qualitat del programa de competències socials des de la doble via de la retroalimentació permanent amb els tècnics i els joves.

Aquest disseny metodològic permet prendre decisions considerant les aportacions dels participants per adaptar el procés d'acord amb les necessitats dels seus destinataris, i incrementar tant la validesa interna del programa com el seu potencial educatiu.

La motivació al canvi dels agressors de parella que realitzen un programa formatiu: Disseny d'un Pla d'Intervenció Motivacional (PIM)

Autores: Ana Martínez-Catena, Núria Civit Bel, Núria Iturbe Ferré, Alba Muro Marquina i Thuy Nguyen Vo

1. Introducció

En l'actualitat, el nombre de mesures penals alternatives de *Programa Formatiu* en matèria de violència domèstica que s'imposa a Catalunya és molt elevat. Aquests programes són intervencions específiques de reeducació i/o tractament psicològic que s'encaminen a mobilitzar en l'usuari una sèrie de canvis cognitius, actitudinals, emocionals i conductuals. Aquests canvis i coneixements es dirigeixen a facilitar la reinserció de l'individu a la comunitat i a prevenir la comissió de nous comportaments violents.

Els principals elements presents a les intervencions i programes psicològics eficaços han estat àmpliament identificats per la bibliografia internacional: avaluació del risc dels individus, identificació de les seves necessitats criminogèniques, objectius orientats a aquestes necessitats, focalització dels programes en l'ensenyament d'habilitats de vida i reestructuració del pensament, adaptació de les intervencions a les característiques dels individus, potenciació de la motivació pel canvi, etc. Tot i això, fins al moment, els programes formatius en matèria de violència domèstica han demostrat un nivell d'eficàcia de moderat a reduït.

L'estudi que es presenta tot seguit constitueix una continuació de la recerca *Anàlisi de la motivació al canvi en subjectes que han realitzat un programa formatiu en violència domèstica* de 2013 (Civit, Iturbe, Martínez-Catena, Muro, i Nguyen Vo, 2013). En aquest estudi es va avaluar la motivació pel canvi i les característiques psicopatològiques d'una mostra d'agressors de parella que realitzava un programa formatiu (PF) en matèria de violència domèstica a Girona. Les principals conclusions d'aquest estudi van ser que els subjectes que realitzaven un PF no es trobaven motivats per un canvi terapèutic abans de l'inici de la intervenció, i tampoc milloraven en aquest aspecte després de la seva realització. Els mateixos resultats motivacionals es van observar en un grup control (és a dir, un grup de subjectes en llista d'espera per realitzar el PF, que van ser avaluats en iniciar la seva mesura i uns mesos 3 mesos després però sense haver rebut cap intervenció terapèutica). Tot plegat, tal i com suggereix la bibliografia científica, podia interferir amb l'eficàcia de la intervenció.

Per altra banda, a través de l'anàlisi de les característiques clíniques de personalitat dels subjectes es van identificar tres perfils de subjectes que es van anomenar "realistes", "moderats" i "negadors". Aquests perfils van mostrar relació amb la motivació al canvi, de manera que els subjectes del grup de realistes es trobaven significativament més motivats pel canvi que els moderats i negadors.

Tenint en compte aquestes conclusions, el principal objectiu de l'estudi que es presenta a continuació és dissenyar un pla d'intervenció dirigit a impulsar la motivació al canvi en subjectes sotmesos a un programa formatiu en matèria de violència domèstica com a mesura penal alternativa.

Així mateix, es pretén aprofundir en els resultats obtinguts en l'anterior projecte, ampliant la mostra de participants avaluats.

2. Procediment

Per tal de dissenyar i desenvolupar el Pla d'Intervenció Motivacional per a homes condemnats a la realització d'un programa formatiu, es van realitzar dues recerques bibliogràfiques en detall dels estudis científics especialitzats, tant a nivell nacional com internacional.

En primer lloc, es van revisar més de 677 articles sobre les diferents intervencions motivacionals existents i les seves característiques principals, les diferents bases teòriques de les que parteixen, i la seva eficàcia.

En segon terme, es van explorar les tècniques i exercicis d'intervenció procedents de la psicologia general, aplicada, psicologia social, psicoteràpia, etc., més idonis pel programa de motivació a dissenyar. Aquestes cerques es van realitzar mitjançant les bases de dades de revistes científiques *Psycinfo* i *Sage*, així com a la interfície d'Internet general i a *GoogleScholar*. Així mateix, per ampliar els resultats es van revisar manualment els llibres terapèutics de la biblioteca de la Facultat de Psicologia de la Universitat de Barcelona, seleccionant per una lectura més detinguda aquells relacionats amb els mòduls del programa en creació.

D'aquestes revisions bibliogràfiques es van realitzar dos tipus d'anàlisis de caire qualitatiu i quantitatiu. La finalitat d'aquestes revisions va ser fonamentar el programa d'intervenció motivacional en una base teòrica amb solidesa i reconeixement internacional, així com seguir les principals característiques d'aquelles intervencions que van destacar com a més eficaços.

3. Resultats: El Pla d'Intervenció Motivacional (PIM)

Objectius i fonamentació teòrica

El Pla d'Intervenció Motivacional (PIM) és un programa dirigit a augmentar el nivell de motivació al canvi en subjectes que han d'iniciar un programa formatiu en violència domèstica.

El PIM es fonamenta en les principals teories motivacionals de l'actualitat: *Model Transteòric de Prochaska i Diclemente* i l'*Entrevista Motivacional*, i en les principals aportacions d'altres enfocaments terapèutics, com poden ser el del *model cognitiu-conductual* o el *constructivista*.

El PIM pretén allunyar-se de l'estil terapèutic directe més propi de la psicoteràpia clàssica, i opta per un estil socràtic que persegueix l'autonomia de l'individu. A través d'aquest estil el professional ha d'ajudar i guiar a l'usuari durant la realització de les tasques sense ser ell qui ofereixi les respostes. El PIM segueix l'estil terapèutic i les estratègies específiques indicades per Miller i Rollnick a l'entrevista motivacional. Aquestes estratègies estarien basades en cinc principis bàsics: 1) expressar empatia; 2) crear una discrepància; 3) evitar la discussió, 4) fer suggeriments, no imposicions; i 5) fomentar l'autoeficàcia.

Estructura i contingut del PIM

El PIM es compon de cinc mòduls dirigits a intervenir sobre les dificultats més significatives de l'individu per augmentar la seva motivació en relació a la participació en el programa formatiu i pel seu canvi de conducta. Aquest programa es desenvoluparà en un màxim de set sessions en format individual (dues d'avaluació) amb una duració aproximada d'una hora i aplicades amb una periodicitat quinzenal

- **Mòdul 0. Avaluació.** Prèviament a l'inici del PIM es realitzaran dues sessions d'avaluació que pròpiament formarien part de l'avaluació habitual desenvolupada pel delegat d'execució de mesures penals alternatives. Durant aquestes sessions es realitzaran les tasques detallades a la Taula 1.

Taula 1. Tasques a realitzar durant l'avaluació inicial

1a Sessió	2a Sessió
Enquadrament de la mesura Anamnesi i exploració de la situació actual Identificació criteris d'exclusió Aplicació de l'escala URICA (pre) i del Termòmetre de partida	Aplicació del qüestionari PAI i del Qüestionari MDC-Victoria Tancament

- **Mòdul 1. Hi ha alguna cosa que vulgui canviar? Feedback i Ambivalència.** El professional inicia la intervenció realitzant un feedback d'allò exposat pel subjecte durant la fase d'avaluació. Tot seguit, s'identifiquen els aspectes que l'individu hauria de canviar. Es treballaran els sentiments d'ambivalència que pugui presentar l'usuari en relació al canvi, mitjançant la identificació dels beneficis i costos de la seva conducta (veure Taula 2).

Taula 2. Exemple de l'activitat de balanç motivacional

	No Canvi	Canvi
Beneficis	<i>Em desfogo, no m'haig d'esforçar en res Em surto amb la meua</i>	<i>No tenir més problemes amb la justícia No tindria tants motius per beure Tornaria a casa meua</i>
Costos	<i>He hagut de tornar a viure amb els pares Estic pitjor econòmicament No veig als meus fills He perdut a la meua dona</i>	<i>He de venir aquí i perdre el temps He de recordar coses que no vull recordar He de reconèixer que he fet una cosa que no he fet</i>

- **Mòdul 2. Hi ha alguna cosa que m'ajudi a canviar? Autoeficàcia i Suport Social.** Durant aquesta sessió es fomentaran els sentiments d'autoeficàcia de l'individu per tal que assoleixi confiança en la possibilitat d'un canvi. També s'identifiquen els principals agents socials de suport (familiars, amics, veïns, recursos formals...) amb els que compta en aquest procés, així com aquells que poden entorpir-lo.
- **Mòdul 3. Mapa de ruta.** L'usuari establirà una sèrie d'objectius de canvi a curt, mig i llarg termini i les estratègies que pot seguir per assolir-los (veure exemple a Taula 3). El professional ajudarà a relacionar els objectius de l'usuari amb les estratègies i coneixements que li oferirà el PF i que l'ajudaran a tenir èxit en els objectius.

Taula 3. Exemple de l'activitat Mapa de ruta

Objectiu	<i>No pensar malament de tothom</i>
Predicció de les conseqüències més probables	<i>No em sentiré tan sol Tindrè més amics en qui confiar No em sentiré tan malament</i>
Obstacles potencials	<i>Que algú em faci una mala passada. M'assabento de que la gent em posa una cara i després parla de mi a les esquenes.</i>
Estratègies per superar els obstacles	<i>Parlar directament amb la persona sobre el que ha succeït. Afrontar les emocions de manera no violenta.</i>
Resultats	<i>Entendré per què ha actuat així i no pensaré que tothom ha d'actuar igual. Podré fer palès el meu malestar.</i>

- **Mòdul 4. Seguint endavant. Seguiment.** Finalment, es recopilaran els aspectes més rellevants treballats durant el PIM i es reforçaran els aspectes motivacionals més importants per assolir satisfactoriament els objectius de la mesura judicial i del programa formatiu que realitzarà.

Intensitat i temporalització del PIM

El programa PIM ha estat dissenyat amb tres graus d'intensitat per adaptar la intervenció al nivell motivacional de l'individu i al seu perfil psicopatològic, segons la informació obtinguda durant la fase d'avaluació prèvia.

Per a identificar quin tipus d'intensitat del PIM és més idònia per un usuari en concret, s'utilitzarà el creuament dels resultats dels qüestionaris PAI (segons els perfils psicopatològics dels subjectes: negador, moderat o realista) i l'escala URICA (segons els estadis motivacionals en que se situen: precontemplació, contemplació i acció). La combinació dels resultats d'ambdós qüestionaris determinarà el tipus de programa que s'aplicarà al subjecte (Taula 4).

Taula 4. Taula decisional

	Estadi precontemplatiu	Estadi contemplatiu	Estadi acció
Perfil negador	INTENSIU	INTENSIU	COMPLET
Perfil moderat	COMPLET	COMPLET	REDUÏT
Perfil realista	COMPLET	COMPLET	REDUÏT

El **PROGRAMA COMPLET** és l'estàndard d'intervenció que engloba el major nombre de supòsits. A cada sessió d'intervenció es treballarà un dels mòduls del programa.

El **PROGRAMA REDUÏT**, destinat als casos més avançats, en que els resultats mostren que el subjecte ja presenta una bona predisposició al canvi.

El **PROGRAMA INTENSIU**, dedicat als casos més difícils, amb l'objectiu és incidir amb major força en les resistències al canvi dels subjectes.

Així els tres tipus d'aplicacions coincideixen en la sessió d'avaluació inicial però difereixen en el nombre de sessions d'intervenció i la distribució del seu contingut (Taula 5).

Taula 5. Periodicitat del programa PIM

	REDUÏT	COMPLET	INTENSIU
1a sessió	Avaluació inicial	Avaluació inicial	Avaluació inicial
2a sessió			
1a sessió d'intervenció	Ambivalència & Autoeficàcia	Ambivalència	Ambivalència
Sessió de reforç			Ambivalència & Autoeficàcia
2a sessió d'intervenció		Autoeficàcia	Ambivalència & Autoeficàcia
3a sessió d'intervenció	Mapa de ruta	Mapa de ruta	Mapa de ruta
4a sessió d'intervenció	Seguiment	Seguiment	Seguiment

4. Conclusions

En definitiva, el principal producte d'aquest estudi ha estat l'elaboració del Programa d'Intervenció Motivacional (PIM) i el disseny d'un manual per la seva aplicació amb la definició de les activitats i tasques a desenvolupar a cadascun dels mòduls de la intervenció.

El PIM constitueix una nova eina de treball per als delegats d'execució de mesures penals alternatives, mitjançant la qual es pretén millorar la motivació dels individus per al canvi de conducta. L'aplicació del PIM es dirigeix a millorar les condicions motivacionals i actitudinals dels individus per tal d'optimitzar el grau d'aprofitament del programa formatiu en violència domèstica imposat per ordre judicial, i així afavorir la seva reinserció social.

Disseny i avaluació d'un programa de competències socials per a joves en la gestió positiva de conflictes

Autores: Esther Luna (coordinació), Cristina Blasco, Pilar Folgueiras, Pilar Lozano, Sara Marín, Berta Palou, Carme Panchón i Marta Sabariego.

1. Introducció

Aquesta recerca s'emmarca en el context de la intervenció educativa en la jurisdicció de menors amb la finalitat d'incorporar als joves en els seus propis processos d'aprenentatge perquè arribin a aconseguir un desenvolupament integral i una reincorporació positiva a la societat. Aquesta tasca implica preparar als joves per al compromís ètic i social, requerint que els joves entenguin la realitat que els envolta i puguin actuar en ella de manera responsable i competent.

La incorporació de les persones infractores als seus propis processos d'aprenentatge assegura, per una banda, que aquestes assumeixen els seus compromisos en l'acció educativa i, per altra, que els professionals realitzin un acompanyament socioeducatiu per tal de possibilitar les condicions necessàries (personals, familiars i de l'entorn) per progressar. En aquest sentit la figura de l'educador a justícia juvenil és una peça clau que pot contribuir al desenvolupament socioemocional dels joves, donant suport i motivant a l'adolescent davant la presència de dificultats i de reptes, identificant aquells comportaments prosocials per reforçar-los, així com detectant aquelles necessitats per tal de donar-hi resposta. De la mateixa manera la intervenció de l'educador en medi obert permet donar-hi un tractament multifocal a l'acció educativa centrada en el jove al trobar-se en coordinació amb altres agents (professorat, família, centres residencials d'acció educativa, etc.) que a la vegada també procuren el foment de l'aprenentatge en competències per a la resolució positiva de dificultats i conflictes.

En aquest sentit, i sense perdre de vista la naturalesa educativa de tot el procediment judicial, dels programes, del conjunt de professionals i de la metodologia que es necessita per aconseguir la missió que tenen encomanada els serveis de justícia juvenil, aquesta recerca pretén donar resposta a la reinserció dels joves elaborant i validant un programa educatiu que els doti d'eines i estratègies per al desenvolupament de les competències socials.

La competència social és la capacitat per mantenir bones relacions amb altres persones. Això implica dominar les habilitats socials bàsiques, capacitat per la comunicació efectiva, respecte, actituds prosocials, assertivitat, etc. Existeixen tres tipus de competències socials que són necessàries per a la resolució de conflictes: d'interacció, cognitiva i afectiva, les quals s'aborden en el programa dissenyat. L'aprenentatge d'aquestes competències és especialment rellevant per a la superació de certes conductes de risc (consum de tòxics, falta d'ajust a contextos formatius o laborals, pressió de grup,

agressivitat, etc.) que predisposen al jove a cometre nous actes delictius. Certament, el domini de competències de caire social facilita l'afrontament d'aquestes circumstàncies de risc ja que l'adolescent disposa d'eines que li permeten desenvolupar-se de manera saludable i positiva amb el seu entorn. Des de fa anys en diferents contextos (com l'escolar i la justícia juvenil) es treballa per fomentar valors, competències i habilitats socials en els adolescents, per tal que assoleixin un benestar personal i social.

Des de la inquietud i voluntat de millora en l'acció socioeducativa que es realitza des de l'àmbit de la justícia juvenil s'ha realitzat una avaluació del procés educatiu de joves a partir de la implementació d'un programa de competències socials per a la gestió positiva dels conflictes.

2. Objectius

El plantejament global que emmarca aquesta recerca comprèn dues qüestions bàsiques: l'elaboració i la validació empírica del programa de competències socials en un context real mitjançant un procés d'investigació avaluativa.

Ambdues apareixen clarament reflectides en l'objectiu general del projecte i els corresponents objectius més específics.

Objectiu general

Elaborar i validar el programa de competències socials pels joves que estan amb mesura de llibertat vigilada i tasques socioeducatives.

Objectius específics

Elaborar el programa des del plantejament teòric de les competències socials definides.

Implementar i avaluar el programa a partir d'un model metodològic integrat de desenvolupament de programes:

- Avaluació inicial per realitzar un diagnòstic de l'estat inicial de les competències socials que presenten els i les joves.
- Avaluació processual per valorar la implementació del programa, analitzant el nivell d'ajust entre la seva pràctica, la seva formulació teòrica i la planificació dissenyada, i valorar el grau de consecució de les competències socials dels joves.
- Avaluació de resultats un cop finalitzada l'aplicació del programa per conèixer els canvis que s'han produït en els joves i identificar les bones pràctiques per facilitar un desenvolupament òptim per a l'aplicació futura.

3. Metodologia

El pla de treball per donar resposta a aquests objectius s'ajusta a un model d'investigació avaluativa des d'una doble consideració:

- Es parteix d'un concepte ampli d'avaluació, centrada tant en els processos i la realitat on es desenvolupen les activitats com en els seus resultats o efectes finals.
- S'opta per un model d'avaluació congruent amb una orientació al desenvolupament i la millora doncs l'objectiu més important no és només demostrar resultats concrets sinó perfeccionar, millorar la qualitat del programa de competències socials des de la doble via de la retroalimentació permanent amb els tècnics i els seus principals destinataris: els joves.

Aquest disseny avaluatiu permet prendre decisions considerant les aportacions dels participants, amb tota la seva riquesa i valor instrumental, per adaptar el procés d'acord amb les necessitats dels seus destinataris, i incrementar tant la validesa interna del programa com el seu potencial educatiu.

La present investigació està emmarcada en aportar evidències sobre els següents components i etapes de disseny i execució del programa:

- La *conceptualització i disseny del programa*; tenint en compte la seva *coherència externa* amb el context on s'insereix, els problemes i les necessitats que pretén cobrir, i la *coherència interna* que mostra en els seus elements constitutius.
- La *viabilitat del programa*, en relació a les possibilitats reals i efectives de que es pugui dur a la pràctica.
- El procés d'*execució*, valorant la implementació i la posada en pràctica de les operacions previstes i realitzant els contrastos oportuns amb la formulació teòrica del programa. Possibilita l'anàlisi de:
 - a) La *factibilitat i qualitat* dels processos i operacions del programa.
 - b) Els *efectes* que es van observant en els seus destinataris directes i indirectes.

Tot això ens ha permès prendre decisions durant el *procés* referents a les modificacions oportunes que orientin el programa a l'assoliment dels seus objectius.
- Els *resultats obtinguts*, a partir de l'anàlisi dels efectes finals- incloent resultats pretesos i no pretesos.

L'anàlisi de les evidències obtingudes de cadascun d'aquests components del programa ens ha permès validar el programa de competències socials en la seva formulació inicial i *prendre decisions* de continuïtat i/o acreditació del mateix.

El tipus de metodologia que s'ha dut a terme és mixta donat que s'han fet servir tècniques de recollida d'informació tant de caire quantitatiu com qualitatiu.

La mostra ha estat constituïda per un total de 33 joves amb mesura de llibertat vigilada i tasques socioeducatives que estaven en seguiment per part d'un tècnic dels equips de medi obert 2, 3 i 4 de Barcelona.

4. Resultats

Tres dimensions claus constitueixen les aportacions finals d'aquesta investigació: preparació per al desenvolupament de les competències socials, valor de l'acció col·lectiva i canvis en el programa. Aquestes dimensions engloben els objectius del programa, els canvis que s'han realitzat i sintetitza el grau d'assoliment de les competències socials dels menors/joves:

a) *Preparació per al desenvolupament de les competències socials.* El programa ha permès que els nois i noies experimentin les competències socials per a la resolució positiva de conflictes, generant unes dinàmiques participatives, respectant les normes establertes entre tots i totes i adquirint coneixements, habilitats, actituds i valors propis per al desenvolupament de les competències socials. Això es posa en evidència en tant que es desenvolupen les competències socials específiques (cognitiva, afectiva i d'interacció).

b) *Valor de l'acció col·lectiva.* En aquest aspecte podem concloure que el programa ha promogut el valor de l'acció col·lectiva. El treball en grup els ha permès realitzar un aprenentatge significatiu a partir del potencial que té el "que diu el company/a". A la vegada que s'ha promogut l'entrenament de l'expressió, la discussió, la deliberació i la negociació de diferències generant un espai inclusiu que millora la convivència.

El programa ha desenvolupat, a través del treball en grup, dos aspectes clau per a la gestió positiva de conflictes: *la capacitat de col·laboració i l'ajuda mútua entre els nois i noies, afavorint així un millor clima de grup.*

c) *Canvis en el programa.* L'aplicació del programa ens ha permès validar-lo i poder realitzar els canvis pertinents per tal d'optimitzar-lo en la seva aplicació futura; canvis que fan referència a aspectes organitzatius i logístics, de contingut i didàctics.

Podem dir que el programa proporciona un marc d'actuació que dóna sentit i coherència al conjunt d'objectius, continguts i activitats per un programa de competències socials per a la resolució positiva de conflictes. Això és així en la mesura que el programa resulta ser més pràctic que teòric, més significatiu que memorístic i més responsable i compromès amb el canvi que transmissor d'informació.

Butlletins *Invesbreu* publicats

- 1 Immigrants i criminalitat a Europa. Els exemples d'Alemanya i Espanya. Gener 1995
- 2 La preso pública de Barcelona durant l'etapa isabelina / La casa de correcció de Barcelona (1836-1856). Gener 1998.
- 3 El cost de la justícia penal. Privació de llibertat i alternatives. Febrer 1998.
- 4 El nen abusat sexualment com a testimoni / Els delictes contra la llibertat sexual relacionats amb menors. Març 1998.
- 5 Intel·ligència i personalitat en el procés rehabilitador del delinqüent. Maig 1998.
- 6 Salut i presó. Octubre 1998.
- 7 La premsa envers la violència juvenil i la presó. Novembre 1998.
- 8 El tractament dels agressors sexuals. Febrer 1999.
- 9 La victimització a Catalunya l'any 1996. Abril 1999.
- 10 Programes aplicats de psicologia comunitària amb personal penitenciari. Juny 1999.
- 11 Justícia juvenil: inserció laboral i mesures en medi obert. Octubre 1999.
- 12 Reincidència i delinqüència juvenil. Novembre 1999.
- 13 Violència domèstica. Desembre 1999.
- 14 L'estat de l'adopció a Catalunya (1998-1999).
- 15 Maltractaments infantils a Catalunya. Juny 2000
- 16 Presó i dones. La incidència dels programes motivacionals en la conducta social. Un estudi evolutiu (1988-2000) a la presó de dones de Barcelona. Setembre 2000
- 17 Avaluació d'un programa de tractament per a joves violents. Novembre 2000
- 18 Avaluació de l'efectivitat dels programes de tractament amb delinqüents a Europa. Gener 2001
- 19 La victimització a Catalunya l'any 1999. Maig 2001
- 20 L'arrest de cap de setmana a Catalunya (1996-2000)
- 21 Addictes a les drogues i reincidència en el delicte
- 22 Maltractaments físics greus a nadons i menors de quatre anys ingressats en centres d'acolliment
- 23 Intervenció institucional. Elements per a l'anàlisi en menors infractors o en risc
- 24 Els menors estrangers indocumentats no acompanyats (MEINA)
- 25 La mediació penal
- 26 La reincidència
- 27 Família i conducta antisocial
- 28 Presentació de dues recerques de l'àmbit penitenciari
- 29 Intervenció en centres de justícia juvenil
- 30 La classificació inicial en règim obert dels condemnats a presó
- 31 La reincidència en les penes alternatives a la presó a Catalunya
- 32 L'assistència religiosa i la llibertat de culte a les presons de Catalunya
- 33 Bullying - Violència de gènere. Elements per a l'anàlisi
- 34 Violència dels joves a la família
- 35 Infractors i conducta violenta
- 36 Drogues i tractament penitenciari
- 37 Perfil professional del jutge de primera instància i instrucció de Catalunya
- 38 Violència de gènere i justícia
- 39 Delictes sexuals i reincidència
- 40 Intervenció amb infractors juvenils
- 41 Mediació i resolució de conflictes en entorns penitenciaris
- 42 Perfil professional del Secretari Judicial de Catalunya
- 43 Predicció del risc de violència en contextos institucionals. Els sistemes de control monitorat aplicat a penats adults
- 44 Drogues i presó. Mesures de seguretat i salut mental
- 45 Models de política criminal i penitenciària internacional
- 46 Dona i violència de gènere
- 47 La formació dels funcionaris de seguretat dels centres penitenciaris a Catalunya i a França
- 48 Perfil dels penats per delictes contra la seguretat del trànsit
- 49 Intervenció amb agressors de violència de gènere
- 50 Intervenció amb infractors condemnats per delictes de trànsit a programes formatius
- 51 Abús sexual infantil: valoració psicosocial des de l'àmbit de la justícia
- 52 Agressors en violència de parella
- 53 Inserció després de la presó
- 54 Estrangers en centres penitenciaris
- 55 Victimologia i ciberdelicte en menors
- 56 La reincidència en el programa de mediació i reparació de menors
- 57 Intervenció penal amb infractors de trànsit
- 58 Avaluació de menors infractors: factors protectors i de risc
- 59 El temps en la justícia de menors
- 60 Intervenció en el marc de l'execució de mesures penals en la comunitat
- 61 Prestacions en benefici de la comunitat i realització de tasques socioeducatives en justícia juvenil
- 62 La victimització d'infants i joves en risc
- 63 La llibertat condicional a Catalunya
- 64 Gestió de casos en l'àmbit penitenciari
- 65 Execució penal i toxicomanies
- 66 Avaluació del programa d'entrenament d'habilitats parentals. Límits
- 67 La taxa de reincidència penitenciària 2014
- 68 Estudi comparatiu de la qualitat de vida dels discapacitats intel·lectuals i del desenvolupament en els centres penitenciaris de Catalunya